

נמעי פרק מח גבראל שה

מסמך חתומה

1234567

מזו. כסלו - גם בחודש כסלו מקפידין על סוף חודש לה, וי"א
דבחודש כסלו מותר לעשות נשואין גם בסוף החודש לו).

מסמך חתומה

מזו. טבת - יש מקפידין שלא לעשות נשואין בחודש טבת לו, ובימי

1234567

קודש חי"ז עמוד רע"ז, וראה גם במנהג מהרי"ו אות תתרמ"ח שהרה"ק
רבי שלום אליעזר מראצפערט זצ"ל הקפיד שלא לעשות חתונה בחודש
חשון, וכן מנהג רוזין להקפיד. וראה בספר קמח סלת לרבי יהודה ב"ר
משה עלי (שאלאנוקי תקנ"ח) דף קנ"ד ע"א, שכתב וז"ל חודש מרחשון -
טעם שקורין לחודש זה מר חשון הוא על שם טיפת גשמים שיורד, מר
מלשון הן גוים כמר, יש אומרים ע"ש שאין בו יו"ט ולא נזכר שם החודש
בשום אופן, לכן קורין אותו מר חשון, וי"א ע"ש שבו מתה שרה כמ"ש
רז"ל, לכן כליותי יסרוני לכתוב בחודש זה כל דיני אנינות ואבלות מה
שלקטתי מספרן של צדיקים קמאי ובתראי זי"ע עד מקום שהשיגה יד כהה
עכ"ל.

לה) כ"כ בב"ח סי' תקע"ג וטו"ז סק"א שם שאין רגילין לעשות חתונה
בסוף חודש גם בחודש כסלו, וכ"כ מקור חיים שם.

לו) השואל בשו"ת ויחי יעקב סי' נ"ה שגם בחודש כסלו, וכ"ש ימי חנוכה
שהם ימים מוצלחים שיש לעשות חתונה גם בסוף חודש, וכ"כ במנהגי
חב"ד עמוד ע"ו, וכן העיד הגאון ר' זלמן שמעון דווארקען זצ"ל אב"ד
ליובאוויטש שנהגו אצלם לעשות חתונה בכל חודש כסלו, וכ"כ בקונטרס
מנהגי חנוכה וויזניץ ב"ב. וראה בלקוטי מהרי"א מזידיטשוב מכתב מ"ז
שטר תנאים מארוסי בנו של הרה"ק מזידיטשוב זי"ע שכתב "החתונה תהי'
למז"ט בשבת חנוכה שנת תר"ב, ולא נתבאר כוונתו אי בער"ש חנוכה או
בשבע של חנוכה.

לז) שו"ת מנח"א ח"ג סי' ס"ו בשם הרה"ק מראזוואדואב זצ"ל שהחמיר ולא
עשה נשואין בחדשי תמוז אב וטבת, וטעמו משום דמבואר בזה"ק שמות
י"ב ע"א ותצפנהו שלשה ירחים אלן תלת ירחא דדינא קשיא שריא בעלמא
ומאי נינהו תמוז אב וטבת, וגם יש נוסח אחר שבט. וכ"כ אגרות קודש

שׁו נטעי פרק מח גבריאֵל

חנוכה לכו"ע אין קפידא לח), והעולם אין נוהרין בזה ואף גדולי עולם עשו נשואין לבניהם אז לט).

יז. בעשרה בטבת וכן בכל תענית ציבור לכתחלה אין נושאים נשים מ), ובשעת הדחק יש מקילין מא), וי"א דדוקא ביום צום אסור אבל בלילה שלפני הצום מותר מב).

(ליובאוויטש) ח"ה עמוד נ"ב, וידוע מנהגינו אשר עושים החתונה בחודש כסליו או באדר, ואין רגיל לעשות חתונה בחודש טבת ושבת, וכ"כ הרה"ק רבי יוסף מראדוויל הנ"ל באות י"ט, וכן מנהג סקווירא.

לח) מפי מו"ר מפאפא זצ"ל שהם ימי רצון, וכן עשה מעשה רב.

לט) שו"ת מנח"א שם, אולם פוק חזי מאן עמא דבר, וכן גדולי עולם עושין נשואין בהם.

מ) פמ"ג סי' תקנ"א א"א סק"י וספר שבט שמעון בקונטרס בית משה סי' י"ג, וכ"כ שו"ת פרי השדה ח"ד סי' ס"ב. והוסיף דלא יעשו שום הכנות השמחה ביום הצום, ולא יעשו גם הקבלת פנים ביום התענית. וראה גם בדע"ת סי' תקנ"א דיש למעט בריקודים ומחולות, וכמדומה שלא נהגו כן.

מא) מטעם שמבואר בתוס' עירובין דף מ' ע"ב ד"ה דילמא ומעשה הי' בחופה בעשרה בטבת כמ"ש בשו"ע סי' תקנ" ס"ג, מנהגים וורמיישא ח"ב עמוד כ"ח, הגהות בגדי ישע על המרדכי עירובין סי' תצ"ג, שו"ת אמרי דוד (הורוויץ) סי' קס"ב, שו"ת חיים ושלום ח"ב סי' ל"א ושלחן העזר ח"א דף צ' ע"א אות ט"ו.

מב) שו"ת אגרות משה או"ח סי' קס"ח, בית חתנים פ"ו סי"א בשם הגרי"ש אלישיב שליט"א. ולפע"ד יש לפקפק ע"ז דלגבי כל דיני התורה מתחיל בלילה שלפניו, ורק בתענית הקילו מפני שאין רוב הציבור יכולין לעמוד בה, ומה"ט כתבו הפוסקים בסי' תקנ" שבעל נפש יחמיר לעצמו להפסיק הצומות מבעוד יום, וא"כ מסתבר שגם לענין חתונה יש להחמיר, וכ"כ